

JĘCZKOWSKI Jan (ur. 1932)

Mgr inż. budownictwa okrętowego

Stoczniowiec przez całe życie

Konstruktor, z-ca szefa biura projekt. 1957- 69

Szef techniczny Stoczni Szczecińskiej 1969 - 84

Dyrektor Centrum Techniki Stoczniowej

PROMOR (1984-91)

Dyr. tech.- prokurent, Gł. projektant (1993-2005)

członek SIMP od 1963

prezes Oddziału SIMP (1980-1987)

wiceprezes Zarządu Głównego SIMP (1990-1998)

CZŁONEK

HONOROWY SIMP od 2001

Prezes honorowy Oddziału SIMP od 2010

Urodził się w Szamotułach 11 maja 1932 r. Ojciec Jan, powstaniec wielkopolski, zawód kupiec-przedsiębiorca, wieloletni prezes Zrzeszenia Kupców Polskich w Szamotułach, matka Gabriela z d. Motylewska

Okres wojny spędza z rodziną na wysiedleniu we Włoszczowej pod Kielcami, dokąd po krótkim przetrzymaniu w więzieniu we Wronkach, zostaje wywieziony w grudniu 1939 roku.

Maturę zdaje w Liceum Ogólnokształcącym im. Piotra Skargi w Szamotułach w roku 1951.

Po maturze rozpoczyna studia w Szkole Inżynierskiej w Poznaniu na Wydziale Mechanicznym. Po drugim roku przenosi się na Politechnikę Gdańską Wydział Budowy Okrętów. Studia kończy w 1957. otrzymując tytuł magistra inżyniera budownictwa okrętowego. Podczas studiów odbywa praktyki morskie pływając na statkach s/s Toruń i jako pomocnik palacza na s/s Brygada Makowskiego .

Pracę zawodową rozpoczyna w 15 września 1957 w Stoczni Szczecińskiej w zakładowym biurze konstrukcyjnym na stanowisku konstruktora nadzoru, budowanych wówczas statków jeszcze z napędem parowym a następnie projektanta instalacji okrętowych pierwszych statków motorowych typu Krynica. W roku 1958 zostaje mu powierzone stanowisko kierownika Działu Rurociągów Okrętowych w Oddziale Szczecińskim Centralnego Biura Konstrukcji Okrętowych nr 1 w Gdańsku, (organizowanego wówczas przez mgr inż. Lesława Górniewicza (1919-1991) Członka Honorowego SIMP), Aktywnie uczestniczy w rozwoju organizacyjnym i projektowym biura podejmującego coraz śmielsze zadania projektowe. Inicjuje unifikację tzw. węzłów konstrukcyjnych wyposażenia statków oraz metody prefabrykacji rurociągów.

W 1965 roku pogłębia zdobywane doświadczenia projektowe w czasie badania funkcjonowania systemów klimatyzacji i innych systemów okrętowych w warunkach tropikalnych w rejsie do Ameryki Południowej, na wybudowanym w Szczecinie statku m/s K. I. Gałczyński

Po powrocie obejmuje stanowisko Głównego Specjalisty ds. konstrukcyjnych – Kier. pionu pracowni konstrukcyjnych biura.

- Rozszerza unifikację i technologiczność projektowanych konstrukcji w oddziale szczecińskim a później poprzez Centralny Ośrodek Konstrukcyjno-Badawczy w Gdańsku dla całego krajowego przemysłu okrętowego
- Inicjuje metody prefabrykacji warsztatowej instalacji rurociągowych, wentylacyjnych i klimatyzacyjnych stanowiące podstawę do późniejszego blokowego, modułowego wyposażenia statków w stoczni i produkcji wyposażenia w zakładach kooperujących

W 1969 od 01 kwietnia wraca do stoczni obejmując stanowisko Zastępcy Dyrektora Technicznego - Szefa Technicznego Stoczni. Na tym stanowisku do 1984 roku zarządza procesami przygotowania produkcji i rozwojem inwestycyjnym stoczni.

Na początku tego okresu od października 1969 jako stypendysta ONZ i włoskiego IRI odbywa 7-miesięczną praktykę w stoczniach Koncernu Italcantiere: w Castelmare di Stabia, w Genui, w Trieście oraz w Instytucie CETENA w Genui. Poszerza swą wiedzę w zakresie konstrukcji i technologii budowy statków, organizacji stoczni i metod zarządzania w przemyśle okrętowym.

Przez 15 lat kieruje projektowaniem technologii warsztatowej i nadzorem technologicznym ponad 300 budowanych statków, w tym 16 prototypów wymagających modernizacji metod wytwarzania jak: chemikaliowce, promy pasażerskie, statki naukowo-badawcze, kompleksy do badań podwodnych. W tym okresie Stocznia podwaja wartość produkcji, a budowanych jest ok. 20 statków rocznie. W wyniku prowadzonych inwestycji następuje modernizacja i rozbudowa stoczni. Powstają nowe nabrzeża i hale produkcyjne kadłubowni i wydziałów wyposażeniowych, następuje modernizacja pochylni Wulkan umożliwiająca budowę blokową statków o wyporności 32 tys. DWT. Budowane są prototypy, w tym unikalne w świecie w latach 70-tych „chemikaliowce” (typ B76) dla armatora norweskiego projektu dr inż. W.J. Piskorza-Nałęckiego i po raz pierwszy w kraju promy pasażerskie wymagające opanowania nowych dziedzin wytwarzania. W wszystkich tych przedsięwzięciach z racji pełnionej funkcji aktywnie uczestniczy.

Opracowane i wdrożone są nowatorskie technologie i metody budowy, których w części jest inspiratorem i współautorem jak:

- Technologie obróbki, spawania i prefabrykacji sekcji z blach ze stali nierdzewnych jednorodnych i platerowanych
- Metrologia okrętowa z fotogrametrią przemysłową
- Prefabrykacja rurociągów i bloków wyposażeniowych siłowni
- Modułowy system wyposażenia statków
- Strumieniowy system czyszczenia i hydrodynamiczny malowania statków

Za opracowania te zostaje dwukrotnie wyróżniony nagrodą Ministra i czterokrotnie nagrodą zbiorową NOT.

Zdobyte wieloletnie doświadczenie konstrukcyjne i technologiczne w stoczni a także wydarzenia grudnia 1981 są podstawą i przyczyną przejścia w lutym 1984 na stanowisko dyrektora Szczecińskiego Oddziału CTW PROMOR w Gdańsku - obsługującego projektowo zakłady przemysłu metalowego, przede wszystkim okrętowego Pomorza Zachodniego, w tym stocznie.

Stopniowo usamodzielnia Oddział, rozszerza usługi na zagranicę (w stoczni Pendik w Turcji i Stoczni Remontowej w Odessie). Przekształca Oddział w autonomiczne Biuro

Projektowe CTS PROMOR w Szczecinie a następnie prywatyzuje jako pierwsze w przemyśle okrętowym w Spółkę pracowniczą z o.o.

W 1991 przechodzi na wcześniejszą emeryturę, w 1993 wraca do PROMOR-u na stanowisko dyrektora Technicznego, później po kolejnych przekształceniach pełni funkcję Głównego Projektanta. W tej roli staje na czele lub uczestniczy w szeregu udanych przedsięwzięciach modernizacyjno - inwestycyjnych w Stoczni Szczecińskiej Porta Holding i następnie w Stoczni Szczecińskiej Nowa, wyróżnionych w skali krajowej i międzynarodowej jak:

- *Projekt instalacji i urządzeń technologicznych pochylni Odra Nowa – 1995.*
- Projekt, budowa i uruchomienie nowoczesnego, ekologicznego *Ośrodka Czyszczenia i Malowania – I miejsce w konkursie międzynarodowym Eko 2001.*
- Projekt i nadzór nad budową *Pochylniowego Ośrodka Wulkan Nowy – wyróżnienie krajowe „Budowa roku 2000”.*
- Projekt technologiczny i uruchomienie *Skomputeryzowanej linii prefabrykacji odcinków rurociągów - 2002.*
- Projekt i wdrożenie - „*Przebudowa pochylni W1 dla budowy statków B201 typu con-ro*” - 2005r (z półtora krotnym zwiększeniem nośności i zainstalowaniem układu hamowania).

Równoległe z pracą w przemyśle przez okres 16 lat jako nauczyciel akademicki prowadzi najpierw ćwiczenia w Zakładzie Termodynamiki, a później w Instytucie Okrętowym Politechniki Szczecińskiej wykłady i seminaria projektowe z technologii wyposażenia statków. Kontaktem z uczelnią, wspartym społeczną działalnością w Stowarzyszeniu Inżynierów Mechaników Polskich przyczynia się do owocnych powiązań nauki z przemysłem w regionie.

Od 1963 aktywnie społecznie działa w SIMP, szczególnie w zakresie wymiany doświadczeń, popularyzacji rozwoju techniki, podniesienia pozycji i prestiżu inżyniera w gospodarce oraz doskonalenia wiedzy i etyki zawodowej, rozwoju a ostatnio odrodzenia gospodarki morskiej i budowy statków w Szczecinie..

W latach 1972 - 80 jest przewodniczącym koła SIMP w Stoczni Szczecińskiej, wówczas jednego z trzech największych kół w Polsce

W roku 1978 kieruje społecznym zespołem SIMP budowy i montażu pomnika *Czynu Polaków* na Jasnych Błoniach w Szczecinie

W latach 1980 - 87 jest prezesem Zarządu Oddziału Woj. SIMP i członkiem Rady Woj. NOT, członkiem Rady Programowej czasopisma „Budownictwo Okrętowe”, Przewodniczącym Makroregionu Północnego SIMP.

W 1987 zostaje członkiem Zarządu Głównego SIMP w Warszawie, a w latach 1990–98 pełni funkcję Wiceprezesa SIMP ds. rzecznictwa.

W 1988 należy w SIMP do inicjatorów powołania Związku Zawodowego Inżynierów i Techników , wchodzi w skład komitetu założycielskiego i władz krajowych I kadencji..

Od 1998 jest członkiem Głównego Sądu Koleżeńskiego (GSK) SIMP, pełni w nim funkcję wiceprzewodniczącego (czwartą kadencję) oraz od 2002 jest członkiem Głównej Komisji Rewizyjnej Towarzystwa Okrętowców Polskich „Korab” i Przewodniczącym Sądu Koleżeńskiego Oddziału SIMP w Szczecinie.

Posiada następujące odznaczenia i wyróżnienia:

Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1978),

Odznakę Gryfa Pomorskiego za zasługi dla Pomorza Zachodniego (1983)
Wpisany do Księgi Zasłużonych NOT w Szczecinie (1986)
Złotą Odznakę Honorową SIMP (1975) i NOT (1982)
Odznakę Honorową SIMP im. prof. H. Mierzejewskiego (1996).
Godność Członka Honorowego SIMP (2001)
Godność Honorowego Prezesa Oddziału SIMP w Szczecinie (2010)

Od 1958 roku jest żonaty z Barbarą z d. Wojtkowiak – magistrem farmacji o ponad 45 letnim stażu pracy w aptekach otwartych i szpitalnej w Szczecinie, wyróżnioną za zasługi dla miasta Odznaką Gryfa Pomorskiego.

Mają córkę Katarzynę – lekarza stomatologa zamężną z Dariuszem Pietruszką -dr n.med., otolaryngologiem oraz dwoje wnucząt: Ewę – mgr ekonomii, absolwentkę Akademii Ekonomicznej w Poznaniu i Macieja – mgr informatyki i ekonometrii, absolwenta Uniwersytetu Szczecińskiego.

Autobiogram na podstawie archiwum domowego sporządził Jan Jęczkowski, lipiec 2015 r.
/ Zdjęcie z lat 80-tych ub. wieku /. Weryfikował: Zbigniew Neumann

**Z okazji 75-lecia SIMP
i 120 rocznicy urodzin
prof. Henryka Mierzejewskiego**

w wyniku rekomendacji uzyskanej od delegatów XXIX
Walnego Zjazdu Delegatów SIMP

nadaje się Koledze

Janowi JĘCZKOWSKIEMU

**GODNOŚĆ
CZŁONKA HONOROWEGO
SIMP**

W UZNANIU ZASŁUG
DLA STOWARZYSZENIA
ORAZ NAUKI, TECHNIKI I GOSPODARKI

p.o. Prezesa SIMP

Przewodniczący
XXIX WZD SIMP

Warszawa, 9 listopada 2001 r.